

عنوان مقاله:

برآورد ضریب تاثیر اجزاء منابع پایه پولی بر نقدینگی در اقتصاد ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشها و سیاست های اقتصادی، دوره 29، شماره 100 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

مسعود سعادت مهر - Department of Economics, Payame Noor University

خلاصه مقاله:

در ادبیات اقتصاد، افزایش هر کدام از اجزاء پایه پولی با ضریب یکسانی بنام ضریب فزاینده باعث افزایش نقدینگی می شود. اما ممکن است درجه تاثیر هر کدام از اجزاء پایه پولی بر نقدینگی متفاوت باشد. اگر این گونه باشد، علاوه بر پایه پولی، ترکیب اجزاء پایه پولی نیز می تواند روی نقدینگی تاثیر بگذارد. از این رو تحقیق حاضر به دنبال بررسی میزان تاثیر هرکدام از اجزاء پایه پولی روی نقدینگی است. برای این کار مدل تحقیق بر مبنای میانی نظری طراحی شد. داده ها برای دوره زمانی ۹۷-۱۳۵۷ از پایگاه داده سری زمانی بانک مرکزی جمع آوری شد. تخمین مدل به روش همجمعی یوهانسن - جوسلیوس انجام شد. نتایج نشان داد که همه اجزاء پایه پولی تاثیر مثبت و معناداری بر نقدینگی دارند. اما میزان تاثیر یا به عبارت دیگر ضریب تاثیرگذاری این اجزاء با هم دیگر متفاوت است. به طوری که بدهی بانکها به بانک مرکزی با ضریب ۱۴۶/۸ بیشترین تاثیر را بر نقدینگی دارد. در این خصوص، خالص بدهی دولت به بانک مرکزی با ضریب ۲۹۲/۲ در رتبه دوم جای داشته و دارایی های خارجی بانک مرکزی با ضریب ۴۹۹/۱ کمترین تاثیر را بر نقدینگی دارد. از لحاظ میزان تاثیر بر نقدینگی، متغیر بدهی بانکها به بانک مرکزی تقریباً ۵/۳ برابر خالص بدهی دولت به بانک مرکزی و ۵/۵ برابر دارایی های خارجی بانک مرکزی بر نقدینگی تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

monetary base, liquidity, cointegration method, central bank, پایه پولی, نقدینگی, روش همجمعی, بانک مرکزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2022407>

